

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af børnefamilieydelsen for velstillede familier.
Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsat 15/11 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Dette beslutningsforslag er fremsat af Dansk Folkeparti, som foreslår, at børnefamilieydelsen afskaffes for familier med en samlet årlig husstandsindkomst på over 500.000 kr.

Alternativt foreslår Dansk Folkeparti, at børnefamilieydelsernes størrelse gradvis nedsættes i forhold til størrelsen af familiernes husstandsindkomst.

Indledningsvis vil jeg understrege, at børnefamilieydelsen er en del af skattesystemet. Det er en kendsgerning, som ofte overses, fordi børnefamilieydelsen udbetales kontant, og fordi ydelsen er uafhængig af modtagerens indkomstforhold. Men børnefamilieydelsen er en lige så integreret del af skattesystemet som personfradraget.

Dansk Folkeparti kunne derfor lige så godt have foreslået en afskaffelse eller aftrapning af personfradraget for velstillede familier. Et sådant forslag ville endda være mindre usympatisk, fordi det ikke som det nuværende forslag udelukkende rammer børnefamilierne.

Jeg vil minde om, at da børnefamilieydelsen blev indført i forbindelse med skattereformen fra 1987, var der bl.a. tale om en kompensation til de familier, som samtidig mistede en del af rentefradragets værdi.

På samme måde var forhøjelsen af børnefamilieydelsen i forbindelse med skatteomlægningen i 1993 en kompensation til børnefamilierne for indførelsen af de grønne afgifter.

Vi kan jo alle blive enige om, at indførelsen af de grønne afgifter var en større belastning for børnefamilier end for familier uden børn. Ligeledes bør vi alle kunne blive enige om, at børnefamilier har en mindre skatteevne end familier uden børn. Børnefamilieydelsen kompenserer lige præcis for det.

Det er således ikke for at beskytte de såkaldt velstillede børnefamilier, at børnefamilieydelsen

ikke afhænger af husstandsindkomsten. Baggrunden er derimod en erkendelse af, at udgifterne til dækning af familiens boligbehov og udgifterne til daginstitutioner m.v. ofte har større betydning end forskellen i indkomst, når man sammenligner to familiers levestandard.

Beregninger, som også har været offentliggjort i dagspressen, viser, at en børnefamilie med en husstandsindkomst på 400.000 kr. f.eks. ikke nødvendigvis har en større disponibel indkomst pr. person end et ægtepar på folkepension, når de faste udgifter er betalt. Disse familier kan derfor ikke anses for at være velstillede.

Tilsvarende vil jeg påstå, at en børnefamilie med en husstandsindkomst på f.eks. 500.000 kr. heller ikke kan betragtes som velhavende.

Og forestiller man sig, at der indføres en aftrapningsordning, så der skal skæres i børnefamilieydelsen, når husstandens indkomst overstiger 500.000 kr., hvad vil man så opnå ved det?

For det første vil man fratage børnefamilierne noget af den kompensation, der gives for at sikre, at skattereformen i 1987 og skatteomlægningen i 1993 ikke rammer den befolkningsgruppe urimeligt. Det var det, jeg nævnte før.

For det andet vil man opnå, at en ordning, der er synlig og administrativt fungerer gnidningsløst, forvandles til en administrativt besværlig ordning, der fjerner gennemsigtigheden i børnefamilieydelsen og komplicerer skattesystemet.

For det tredje svarer en indkomstgraduering af børnefamilieydelsen til, at marginals-katten for børnefamilierne forøges.

Forestiller man sig f.eks. en nedsættelse af børnefamilieydelsen med 300 kr. for hver 10.000 kr., husstandsindkomsten overstiger 500.000 kr., vil børnefamiliernes marginals-kat inklusive arbejdsmarkedsbidrag i 1997 forhøjes til ca. 66 pct. i det indkomstinterval, hvor børnefamilieydelsen aftrappes. Men for de familier, der ikke har børn, men som har tilsvarende indkomstforhold, vil marginals-katten være 3 pct. lavere, altså ca. 63 pct. inklusive arbejdsmarkedsbidrag. Det er en underlig forskelsbehandling, hvad angår marginals-katten.

Så jeg synes ikke, der er noget som helst grundlag for, at regeringen skulle være med til at fratage de pågældende børnefamilier en kompensation, som er et integreret led i skattesystemet, og derved medvirke til en forhøjelse af marginals-katten for børnefamilierne.

Børnefamilieydelsen er synlig, velbegrunder og velfungerende, og den skal ikke ødelægges, fordi den fejlagtigt opfattes som en overførsels-